

Arrest

nr. 94 647 van 8 januari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 28 september 2012 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 augustus 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 december 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat V. NEERINCKX en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers kwamen volgens hun verklaringen op 15 september 2011 het Rijk binnen en dienden op 25 november 2011 een asielaanvraag in. Op 28 augustus 2012 werden de beslissingen tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissingen.

1.2. De bestreden beslissing voor mijnheer V. A. H. R. (eerste verzoeker) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de nationaliteit van El Salvador, en bent u afkomstig uit San Salvador. U zou industriële wetenschappen hebben gestudeerd en zou samen met uw twee broers M.

en G. hebben samengewoond. Op 14/09/2011 zou u samen met uw broer G. (OV 6.672.665 en CG 11/25675) El Salvador hebben verlaten en via Panama en Nederland naar België zijn gereisd. Op 25/11/2011 dienden jullie een asielaanvraag in.

U verklaarde El Salvador te hebben verlaten omwille van problemen die u zou hebben ondervonden met de criminele bende MS-13 (Mara Salvatrucha). Op zaterdag 04/06/2011 zou u samen met uw broer G. op de terugweg zijn geweest naar huis toen er plots drie mannen van de MS-13 op de bus stapten. Eén van hen zou onmiddellijk een passagier hebben doodgeschoten die twee banken voor jullie zat, en direct gevlucht zijn. Hierop zouden jullie onmiddellijk de bus hebben verlaten en naar huis zijn teruggekeerd. De volgende dag zouden drie andere personen naar jullie huis zijn gekomen en jullie hebben opgedragen te zwijgen over het incident, alsook begonnen ze wekelijks geld te eisen. Elke week dienden jullie hen \$10 te betalen, en soms vroegen ze ook nog telefoonkaarten en eten. Op maandagmorgen zou u samen met uw broer naar het politiekantoor zijn gestapt om er klacht in te dienen. Er zou een klein gehoor hebben plaatsgevonden. Toen jullie de klacht officieel wilden indienen kregen jullie een blanco klachtenformulier waarop jullie ook de persoonsgegevens dienden in vullen. Aangezien jullie liever een anonieme klacht wilden indienen zouden jullie uiteindelijk hebben beslist geen klacht in te dienen. Omwille van de voortdurende afpersingen zouden jullie uiteindelijk hebben beslist het land te ontvluchten. Op 14/09/2011 zouden jullie het land hebben verlaten. Uw broer M. zou in El Salvador zijn achtergebleven maar omdat hij zich achtervolgd voelde zou hij ondertussen reeds twee maal verhuisd zijn. Jullie huis zou ondertussen worden bewoond door jullie tante.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: uw paspoort, identiteitskaart, geboorteakte, bewijs belastingplichtigen, studentenkaart, vliegtuigtickets, 2 overlijdensaktes van uw neven, een krantenartikel in verband met de algemene situatie van benedegeweld, een blanco klachtenformulier en een aantal documenten in verband met uw studies.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u onvoldoende feiten of elementen heeft aangehaald waaruit zou blijken dat u El Salvador heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of dat u alsnog, bij een eventuele terugkeer een dergelijke vrees dient te koesteren. U verklaart El Salvador te hebben verlaten omwille van problemen met de Mara Salvatrucha (MS-13) omdat u, samen met uw broer G., directe getuige zouden zijn geweest van een moord op een bus. Deze problemen situeren zich geheel in de gemeenrechtelijke (strafrechtelijke) sfeer en hebben geen uitstaans met één van de criteria van de Vluchtelingenconventie. Bijgevolg kan u de status van vluchteling niet worden toegekend.

Evenmin kan u de status van subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet (risico op ernstige schade wegens foltering of onmenselijke en vernederende behandeling) worden toegekend. Immers, er dienen een aantal inconsistenties te worden vastgesteld tussen de verklaringen van uzelf en deze van uw broer G. (OV 6.672.665 en CG 11/25675) waardoor de geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt aangetast.

Zo is het vreemd dat jullie overwogen om een klacht in te dienen bij de autoriteiten tegen deze daders van de MS-13. Uit jullie verklaringen blijkt immers dat jullie uit één van de meest gevaarlijke wijken van het land komen, dat getuigen van moorden door de bendeleden worden vermoord opdat ze geen verklaring zouden afleggen, de politie niet in staat is bescherming te bieden en er grote corruptie heerst (CGVS p.6, G. CGVS p.10). Ondanks het feit dat jullie op de hoogte waren van deze situatie, en ondanks de uitdrukkelijke vraag van de MS-13 om te zwijgen, gingen jullie toch naar het politiebureau met de intentie een klacht in te dienen. Dit is weinig geloofwaardig, rekening houdend met de door u geschetste context.

Bovendien blijken u en uw broer hieromtrent tegenstrijdige verklaringen te hebben afgelegd. Toen uw broer gevraagd werd wat jullie aan de politie hebben verteld antwoordde hij dat er een klein verhoor plaatsvond net zoals een asielgehoor, dat ze vroegen wat er was gebeurd en dat jullie dit vertelden. Omdat jullie anoniem wilden getuigen zouden jullie geen officiële klacht hebben ingediend. Gevraagd of jullie ook de details en over de bedreigingen vertelden, haalde hij aan dat hij enkel maar een klein stuk heeft verteld om niet in details te hoeven treden. Ze zeiden dat de eerste stap die gezet moest worden was om een schriftelijke klacht in te dienen (G., CGVS p. 11-12). Hieruit blijkt dat hij wel degelijk over het incident op de bus aan de politie heeft verteld. U verklaarde echter uitdrukkelijk niets over het incident te hebben verteld en stelde dat de politieagent daar ook niet naar gevraagd heeft (CGVS p.7). Het is merkwaardig dat jullie zich hierover zou tegenspreken aangezien jullie beiden op het politiebureau aanwezig waren.

Ook aangaande het betalen van de geld aan de leden van MS-13 spreken jullie zich tegen. Gevraagd hoe jullie aan het geld kwamen om telkens de \$10 dollar en de telefoonkaarten aan de bendeleden te betalen, antwoorde u dat jullie met de drie broers hadden afgesproken dat u zou stoppen met studeren, u zou beginnen werken en jullie zo aan het geld zouden komen (CGVS p.8). Uit verklaringen van uw broer blijkt echter dat jullie op het moment van het incident alle drie al werkten en jullie afwisselend het geld gaven (G., CGVS p.11).

Ten slotte spreken jullie elkaar ook tegen over de eventuele problemen van jullie familieleden die in El Salvador zijn achtergebleven. Zo verklaarde uw broer dat hij in El Salvador alleen nog contact had met uw broer M. en met niemand anders (CGVS p.2) en dat uw tante momenteel in jullie huis woont (G., CGVS p.3). Gevraagd of de bendeleden jullie nog zoeken, haalde hij aan dat hij dacht van wel, maar dat hij weinig contact had met jullie familie (CGVS p.13). Het is echter merkwaardig dat u verklaarde dat jullie alleen nog contact hadden met uw broer M. en met de tante die in uw huis woont (CGVS p.2). Zij zou intussen ook bezoek hebben gekregen van die bende, ze zouden gevraagd hebben waar jullie waren. Sinds februari-maart 2011 zou jullie tante ok afgeperst worden omdat jullie niet meer in de wijk aanwezig zijn (CGVS p.9).

Dergelijke tegenstrijdige verklaringen over elementen die toch de kern van uw asielrelaas raken, brengen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas in het gedrang.

De door u voorgelegde documenten zijn niet in staat bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen. Uw paspoort, identiteitskaart, geboorteakte, bewijs belastingplichtigen, vliegtuigtickets, studentenkaart en documenten van studies kunnen voornamelijk uw identiteit en studies, en reis naar België bevestigen, en worden hier niet in twijfel getrokken. Ook het overlijden van uw neven en de algemene situatie van bendegeweld in uw land worden hier niet in twijfel getrokken. Echter de door voorgelegde overlijdensaktes en krantenartikel staan niet direct in verband met uw beweerde problemen (G., CGVS p.5). Ten slotte kan ook uit het voorgelegde blanco klachtenformulier uw problemen niet worden afgeleid.

Volledigheidshave dient te worden aangestipt dat het CGVS ook in hoofde van uw broer H. R. G. d. J. een weigeringsbeslissing van hoedanigheid van vluchteling met weigering van de subsidiaire beschermingsstatus heeft genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.3. De bestreden beslissing voor mijnheer G. D. J. H. R. (tweede verzoeker) luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de nationaliteit van El Salvador, en bent u afkomstig uit San Salvador. U zou in uw vijfde jaar verpleegkunde hebben gezeten en zou samen met uw twee broers M. en V. hebben samengewoond. Op 14/09/2011 zou u samen met uw broer V. (OV 6.893.333 en CG 11/25676) El Salvador hebben verlaten en via Panama en Nederland naar België zijn gereisd. Op 25/11/2011 dienden jullie een asielaanvraag in.

U verklaarde El Salvador te hebben verlaten omwille van problemen die u zou hebben ondervonden met de criminele bende MS-13 (Mara Salvatrucha). Op zaterdag 04/06/2011 zou u samen met uw broer V. op de terugweg zijn geweest naar huis toen er plots drie mannen van de MS-13 op de bus stapten. Een van hen zou onmiddellijk een passagier hebben doodgeschoten die twee banken voor jullie zat, en direct gevlucht zijn. Hierop zouden jullie onmiddellijk de bus hebben verlaten en naar huis zijn teruggekeerd. De volgende dag zouden drie andere personen naar jullie huis zijn gekomen en jullie hebben opgedragen te zwijgen over het incident, alsook begonnen ze wekelijks geld te eisen. Elke week dienden jullie hen \$10 te betalen, en soms vroegen ze ook nog telefoonkaarten en eten. Op maandagmorgen zou u samen met uw broer naar het politiekantoor zijn gestapt om er klacht in te dienen. Er zou een klein gehoor hebben plaatsgevonden en u zou verteld hebben wat er gebeurd was. Toen jullie de klacht officieel wilden indienen kregen jullie een blanco klachtenformulier waarop jullie ook de persoonsgegevens dienden in vullen. Aangezien jullie liever een anonieme klacht wilden indienen zouden jullie uiteindelijk hebben beslist geen klacht in te dienen. Omwille van de voortdurende afpersingen zouden jullie uiteindelijk hebben beslist het land te ontvluchten. Op 14/09/2011 zouden jullie het land hebben verlaten. Uw broer M. zou in El Salvador zijn achtergebleven

maar omdat hij zich achtervolgd voelde zou hij ondertussen reeds twee maal verhuisd zijn. Jullie huis zou ondertussen worden bewoond door jullie tante.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: uw paspoort, identiteitskaart, rijbewijs, bewijs belastingplichtigen, vliegtuigtickets, 2 overlijdensaktes van uw neven, een krantenartikel in verband met de algemene situatie van bendegegeweld, een blanco klachtenformulier en een aantal documenten in verband met uw studies.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u onvoldoende feiten of elementen heeft aangehaald waaruit zou blijken dat u El Salvador heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of dat u alsnog, bij een eventuele terugkeer een dergelijke vrees dient te koesteren. U verklaart El Salvador te hebben verlaten omwille van problemen met de Mara Salvatrucha (MS-13) omdat u, samen met uw broer V., directe getuige zouden zijn geweest van een moord op een bus. Deze problemen situeren zich geheel in de gemeenrechtelijke (strafrechtelijke) sfeer en hebben geen uitstaans met de één van de criteria van de Vluchtelingenconventie. Bijgevolg kan u de status van vluchteling niet worden toegekend.

Evenmin kan u de status van subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet (risico op ernstige schade wegens foltering of onmenselijke en vernederende behandeling) worden toegekend. Immers, er dienen een aantal inconsistenties te worden vastgesteld tussen de verklaringen van uzelf en deze van uw broer V. (OV 6.893.333 en CG 11/25676) waardoor de geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt aangetast.

Zo is het vreemd dat jullie overwogen om een klacht in te dienen bij de autoriteiten tegen deze daders van de MS-13. Uit jullie verklaringen blijkt immers dat jullie uit één van de meest gevaarlijke wijken van het land komen, dat getuigen van moorden door de bendeleden worden vermoord opdat ze geen verklaring zouden afleggen, de politie niet in staat is bescherming te bieden en er grote corruptie heerst (CGVS p.10, V. CGVS p.6). Ondanks het feit dat jullie op de hoogte waren van deze situatie, en ondanks de uitdrukkelijke vraag van de MS-13 om te zwijgen, gingen jullie toch naar het politiebureau met de intentie een klacht in te dienen. Dit is weinig geloofwaardig, rekening houdend met de door u geschetste context.

Bovendien blijken u en uw broer hieromtrent tegenstrijdige verklaringen te hebben afgelegd. Toen u gevraagd werd wat jullie aan de politie hebben verteld antwoordde u dat er een klein verhoor plaatsvond net zoals een asielgehoor, dat ze vroegen wat er was gebeurd en dat jullie dit vertelden. Omdat jullie anoniem wilden getuigen zouden jullie geen officiële klacht hebben ingediend. Gevraagd of jullie ook de details en over de bedreigingen vertelden, haalde u aan dat u enkel maar een klein stuk heeft verteld om niet in details te hoeven treden. Ze zeiden dat de eerste stap die gezet moest worden was om een schriftelijke klacht in te dienen (CGVS p. 11-12). Hieruit blijkt dat u wel degelijk over het incident op de bus aan de politie heeft verteld. Uw broer verklaarde echter uitdrukkelijk niets over het incident te hebben verteld en dat de politieagent daar ook niet naar gevraagd heeft (V., CGVS p.7). Het is merkwaardig dat jullie zich hierover zou tegenspreken aangezien jullie beiden op het politiebureau aanwezig waren.

Ook aangaande het betalen van het geld aan de leden van MS-13 spreken jullie zich tegen. Gevraagd hoe jullie aan het geld kwamen om telkens de \$10 dollar en de telefoonkaarten aan de bendeleden te betalen, antwoorde uw broer V. dat jullie met de drie broers hadden afgesproken dat hij zou stoppen met studeren, hij zou beginnen werken en jullie zo aan het geld zouden komen (V., CGVS p.8). Uit uw verklaringen blijkt echter dat jullie op het moment van het incident alle drie al werkten en jullie afwisselend het geld gaven (CGVS p.11).

Ten slotte spreken jullie elkaar ook tegen over de eventuele problemen van jullie familieleden die in El Salvador zijn achtergebleven. Zo verklaarde u dat u in El Salvador alleen nog contact had met uw broer en met niemand anders (CGVS p.2) en dat uw tante momenteel in huis woont (CGVS p.3). Gevraagd of de bendeleden jullie nog zoeken, haalde u aan dat u dacht van wel, maar dat u weinig contact had met uw familie en dus niks concreets kon aanhalen (CGVS p.13). Het is echter merkwaardig dat uw boer verklaarde dat jullie alleen nog contact hadden met uw broer M. en met de tante die in uw huis woont (V., CGVS p.2). Jullie tante zou volgens hem ook bezoek van die bende hebben gekregen, ze zouden gevraagd hebben waar jullie waren. Zij zou sinds februari-maart 2011 ook afgeperst worden omdat jullie niet meer in de wijk aanwezig zijn (V., CGVS p.9).

Dergelijke tegenstrijdige verklaringen over elementen die toch de kern van uw asielrelaas raken, brengen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas in het gedrang.

De door u voorgelegde documenten zijn niet in staat bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen. Uw paspoort, identiteitskaart, rijbewijs, bewijs belastingplichtigen, vliegtuigtickets en documenten van studies kunnen voornamelijk uw identiteit en studies, en reis naar België bevestigen, en worden hier niet in twijfel getrokken. Ook het overlijden van uw neven en de algemene situatie van benedegeweld in uw land worden hier niet in twijfel getrokken. Echter de door voorgelegde overlijdensaktes en krantenartikel staan niet direct in verband met uw beweerde problemen (CGVS p.5). Ten slotte kan ook uit het voorgelegde blanco klachtenformulier uw problemen niet worden afgeleid. Volledigheidshalve dient aangestipt dat het CGVS ook in hoofde van uw broer H. R. V. A. een beslissing van weigering van de hoedanigheid van vluchteling met weigering van de subsidiaire beschermingsstatus heeft genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoekers onderwerpen de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Zij voeren bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Om als vluchteling te worden erkend dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. Verzoekers betwisten niet dat de “*ingeroepen feitelijkheden en vrees*” niet vallen onder de het “*toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie*” en van “*gemeenschappelijke (strafrechtelijke) aard*” zijn. Verzoekers brengen dan ook geen elementen aan waaruit kan blijken dat in hunnen hoofde een vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking kan worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoekers menen in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.2. Verzoekers gaan er vooreerst aan voorbij dat voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet – net als bij de vluchtelingenstatus – de bewijslast principieel op de vreemdeling rust, zodat verzoekers, zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moeten aantonen dat hun aanvraag gerechtvaardigd is. De asielzoeker moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde

verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). Verder benadrukt de Raad dat de bestreden beslissingen moeten worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissingen opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ondergrondigheid van verzoekers' asielaanvragen.

4.2.1. Verzoekers betwisten dat zij inconsistente en tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd. Nopens het (niet) neerleggen van een klacht, voeren verzoekers aan dat zij uiteindelijk geen klacht hebben ingediend en dat dit uiteraard de essentie is, veeleer dan de loutere vaststelling dat verzoekers zouden overwogen hebben klacht in te dienen. Verzoekers hebben duidelijk aangegeven enkel een anonieme klacht te willen indienen, wegens hun vrees voor de MS-13. Aangaande de tegenstrijdigheid tussen de verklaringen m.b.t. het neerleggen van deze klacht, voeren verzoekers aan dat G. d. J. waarheidsgetrouw heeft verklaard dat hij enkel een "klein stuk" heeft verteld, waarvan overigens helemaal niets werd genoteerd, aangezien finaal - uit vrees - geen klacht werd neergelegd. V. A. heeft enkel verklaard zelf niets gezegd te hebben nopens het incident, maar heeft zich niet uitgesproken over het interview van zijn broer V. A. heeft nooit gezegd dat zijn broer niets zou gezegd hebben. Het enige wat V. A. heeft willen zeggen - en daadwerkelijk heeft gezegd - is dat er over de precieze omstandigheden van het incident niets werd gezegd of verklaard.

Verzoekers' uitleg kan allerm minst overtuigen, gezien uit een eenvoudige lezing van de gehoorverslagen overduidelijk blijkt dat zij samen klacht zijn gaan indienen. V.A. antwoordde als volgt: "*Hebben jullie over incident verteld?*" "*Neen we hebben gewoon gevraagd hoe we klacht konden neerleggen*" "*Dus jullie niets verteld over incident?*" "*Neen*" (...) "*Heeft politieagent gevraagd waarom jullie precies klacht wilden indienen?*" "*Neen heeft er niet specifiek naar gevraagd.*" "*Daar samen met uw broer geweest of ook nog andere personen bij?*" "*Alleen samen met broer*" "*Jullie dus samen politieagent gezien?*" "*Ja*" (gehoor V.A. p. 7), terwijl G. d. J. dienaangaande antwoordde: "*Wat jullie verteld aan de politie?*" "*Was precies zoals hier, een klein verhoor. Ze vroegen wat er gebeurd was, wij dit verteld. (...)*" (...) "*Was de politie al op de hoogte van het incident?*" "*Ze hebben niets gezegd dat ze het wisten*" (...) "*Dus jullie alle details gezegd en ook de bedreigingen?*" "*Alleen maar een klein stuk verteld om niet in details te hoeven treden*" (gehoor G. d. J. p. 11-12), waaruit onomstotelijk blijkt dat de broers samen klacht zijn gaan indienen en dat G. d. J. wel degelijk verklaarde dat er over het incident zelf werd gesproken, wat tegenstrijdig is met zijn broers verklaringen, die ontkent zelfs maar melding gemaakt te hebben van de beschieting, doch enkel stelt geïnformeerd te hebben over de wijze van indienen van een mogelijke klacht.

4.2.2. In deze acht de Raad het niet geloofwaardig dat verzoekers, indien zij werkelijk van dichtbij getuige waren geweest van een dergelijke koelbloedige afrekening door een dermate gewelddadige en moordzuchtige bende zoals zij deze portretteren, niet erger geïntimideerd, bedreigd of fysiek aangepakt werden en daarenboven dan toch nog gepoogd zouden hebben klacht in te dienen, waarbij tevens uit verzoekers' verdere verklaringen blijkt dat zij (hoofdzakelijk) gevlucht zijn omwille van de afpersingen, het algemeen gevoel van onveiligheid (gehoor G. d. J. p. 12) en omdat beide broers verder wilden studeren (vragenlijst V. A. 3.5).

Evenmin kan de 'poging tot klacht' overtuigen, immers indien verzoekers werkelijk getuige waren geweest van deze afrekening, dan kan er van worden uitgegaan dat de politie verzoekers niet zo gemakkelijk zou laten gaan hebben en hen langer en dwingender zou overvraagd hebben over deze afrekening. Het neerleggen van een blanco klachtenformulier adstrueert evenmin dat er werkelijk een poging werd ondernomen om klacht in te dienen, noch ligt er een ander begin van bewijs van de beweerde afrekening voor.

Gezien de vastgestelde tegenstrijdigheden en ongeloofwaardigheden, kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers hun voorgehouden getuigenis bij de afrekening. Verzoekers zijn dan ook niet ernstig waar zij beweren dat zij zeer precieze en coherente verklaringen hebben afgelegd.

4.2.3. Daargelaten de onderscheiden verklaringen inzake het contact met en de problemen van familieleden en daar waar inderdaad kan aangenomen worden dat V. A. halftijds werkte en G. d. J. in de avond werkte zodat de verklaring van G. d. J. dat de broers op het moment van het incident alle drie werkten, aanvaardbaar is, verklaart dit evenwel nog altijd niet waarom G. d. J., daar waar hem specifiek gevraagd werd of er onderling afgesproken werd hoe ze meer geld konden verdienen (gehoor G. d. J. p. 11), geen melding maakte van het feit dat zijn broer V. A. speciaal gestopt was met studeren om de bedragen te kunnen betalen en om zijn broer G. d. J. de kans te geven te studeren ("*Konden jullie 10 dollar makkelijk betalen of extra inspanning voor doen?*" "*Moeilijk want ik was gestopt met studeren, we hebben met zijn drieën gesproken, afgesproken dat ik zou stoppen met studeren, andere broer verder studeren et univ. Ik beginnen werken, en zo werkten we aan het geld*", gehoor V.A. p. 8, tevens vragenlijst V.A. 2.10.a).

4.3. Om in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus, dienen verzoekers aan te tonen dat er in hunnen hoofde zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 a en b van de vreemdelingenwet, die bestaat uit doodstraf of executie (a) of foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of straffen (b).

Voor zover verzoekers hun asielrelaas waarachtig zou zijn, *quod non* inzake de afrekening en *quod non demonstrandum* inzake de wekelijks afpersingen voor een bedrag van 10 dollar, maken verzoekers *in casu* niet aannemelijk dat zij zich niet zouden kunnen hervestigen om hieraan te ontkomen, zeker gezien beide verzoekers wel degelijk de financiële middelen hadden om naar Europa te komen.

5. Voor zover verzoekers zich beroepen op artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet dienen verzoekers elementen aan te voeren waaruit kan blijken dat er in hun land sprake is van willekeurig geweld in volkenrechtelijke zin. Op grond van de bepalingen van internationaal humanitair recht, met name het tweede aanvullende protocol bij de Geneefse verdragen (Protocol II) van 12 augustus 1949 en gemeenschappelijk artikel 3 bij de Geneefse verdragen, moet geconcludeerd worden dat sprake is van een binnenlands gewapend conflict indien georganiseerde gewapende groepen onder een verantwoordelijk bevel in staat zijn op het grondgebied van een land of een gedeelte daarvan militaire operaties uit te voeren jegens gewapende groepen met gelijkaardige karakteristieken of jegens de strijdkrachten van de autoriteiten van dat land. De gewapende confrontatie moet langdurig zijn en een minimumniveau aan intensiteit bereiken en de partijen in het conflict moeten een minimumniveau van organisatie bezitten.

Verzoekers voegen ter ondersteuning een artikel toe van MailOnline en een reisadvies van de FOD Buitenlandse Zaken. Indien de Raad niet ontkent dat er in El Salvador gewelddadige criminele groeperingen werkzaam zijn, kan uit het toegevoegde artikel enkel blijken dat er een wapenstilstand werd gesloten tussen de MS-13 en een rivaliserende criminele groepering, doch kan er niet gesteld worden dat deze problemen over het hele grondgebied het niveau bereiken van een intern of internationaal gewapend conflict in volkenrechtelijke zin. Wat betreft het reisadvies van de FOD Buitenlandse Zaken kan worden opgemerkt dat dergelijk reisadvies enkel betrekking heeft op reislustige westerlingen die naar El Salvador willen reizen en niet slaat op Salvadoraanse staatsburgers. Verzoekers tonen aldus niet middels concrete objectieve informatie aan dat er momenteel in het hele land sprake zou zijn van een internationaal of binnenlands gewapend conflict dat een ernstige bedreiging vormt voor het leven of de persoon van een burger.

6. Verzoekers tonen niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

6.1. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht januari tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK